

וּכְשֶׁהִנָּקְבָה מִתְעַבְרַת מִן הַזְכָּר,
כָּלֶם בְּתִשּׁוּקַת שְׁנֵי הַצְּדֻדִים,
בְּתִשּׁוּקַת הַנָּקְבָה לְזָכָר,
וּכְשֶׁתִּשּׁוּקַת הַזְכָּר יוֹצֵאת בְּרִצּוֹן,
אִז אֹתָן הַנְּשֻׁמוֹת בְּקִיּוּם יוֹתֵר,
מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל בְּתִשּׁוּקָה וְרִצּוֹן שֶׁל
עֵץ הַחַיִּים. וְאַלְיָהוּ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא
מֵאוֹתוֹ רִצּוֹן יוֹתֵר מֵאַדָּם אַחֵר,
הַתְּקִיִּים.

וּמִשּׁוּם כִּף כְּתוּב אֶל נִפְשׁוֹ, וְלֹא
כְּתוּב אֶת נִפְשׁוֹ, שֶׁהָרִי אֶת נִפְשׁוֹ -
זוֹ הַנָּקְבָה. וְאִם תֹּאמֶר וְאֶל הָאִשָּׁה
אָמַר - הַכְּלָלוֹת שֶׁל זָכָר וְנָקְבָה
כְּשֶׁהֵינָּה בְּתוֹךְ הַזְכָּר, אִז וְאֶל
הָאִשָּׁה אָמַר. אֶת הָאִשָּׁה - הַנָּקְבָה
לְבַדָּה, וְלֹא שֶׁל הַזְכָּר. כִּמוֹ זֶה אֶל
נִפְשׁוֹ - הַזְכָּר לְבַדּוֹ. אֶת נִפְשׁוֹ -
הַנָּקְבָה לְבַדָּה וְלֹא הַתְּכַלּוֹת שֶׁל
זָכָר. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא מִצַּד הַזְכָּר
יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, הַתְּקִיִּים
בְּקִיּוּמוֹ יוֹתֵר, וְלֹא מֵת כְּשֶׁאָר בְּנֵי
הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל הוּא מֵעֵץ
הַחַיִּים, וְלֹא מִתּוֹךְ הָעֵפֶר. וּמִשּׁוּם
כִּף הַסְּתֵלֵק לְמַעְלָה וְלֹא מֵת כְּדֶרֶךְ
כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁכְּתוּב (מַלְכִים ב' ב')

וַיַּעַל אֱלֹהֵיהֶם בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם.
בֵּא רֵאָה מֶה כְּתוּב, וְהִנֵּה רִכָּב אֵשׁ
וְסוֹסֵי אֵשׁ וְגו', שֶׁהָרִי אִז הַתְּפֹשֵׁט
הַגּוֹף מִן הַרוּחַ וְהַסְּתֵלֵק שֶׁלֹּא
כְּשֶׁאָר דֶּרֶךְ בְּנֵי הָעוֹלָם, וְנִשְׁאָר
מִלְּאָף קָדוֹשׁ כְּשֶׁאָר קָדוֹשִׁים
עֲלִיוֹנִים, וְעוֹשֵׂה שְׁלִיחוֹת בְּעוֹלָם,
וְהָרִי פְרִשׁוּתָּהּ, שֶׁהַנְּסִים שְׁעוֹשֵׂה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, נַעֲשִׂים
עַל יָדוֹ.

וְכֵּן וְרֵאָה מֶה כְּתוּב, וַיִּשְׁאַל אֶת
נִפְשׁוֹ. בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּלְךְ אֶל נִפְשׁוֹ,
כִּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר בְּקִיּוּם, וְכֵּן אֶת
נִפְשׁוֹ לְמוֹת, הָעֵץ שָׁבוּ שׁוֹרֵה
הַמּוֹת, וְשֵׁם נִגְלָה עֲלָיו הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּכֵּן צֵא וְעִמְדַת
בְּהֵר. מֶה כְּתוּב אַחֲרָיו? וְאַחֵר

וְכִלְהוֹ נָקִיט לֹוֹן הֵהוּא צְרוּרָא דְחַיִּי, וְכֵּן
נִוְקְבָא אֶתְעַבְרַת מִן דְּכוּרָא, כְּלָהוּ
בְּתִיאֻבְתָּא דְתִרִין סְטֵרִין, בְּתִיאֻבְתָּא
דְּנוּקְבָא לְגַבֵּי דְכוּרָא, וְכֵּן תִּיאֻבְתָּא דְּדְכוּרָא
נִפְקָא בְּרַעוּתָא, כְּדִין אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין בְּקִיּוּמָא
יְתִיר, בְּגִין דְּכֻלָּא בְּתִיאֻבְתָּא וְרַעוּ דְּאֵילְנָא
דְּחַיִּיא. וְאַלְיָהוּ, בְּגִין דְּהָוָה מֵהֵהוּא רַעוּתָא
יְתִיר מִבְּר נֶשׁ אַחֲרָא, אֶתְקִיִּים.

וּבְגִין כִּף אֶל נִפְשׁוֹ כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב אֶת
נִפְשׁוֹ. דְּהָא אֶת נִפְשׁוֹ דָּא הֵינָּה נִוְקְבָא.
וְאִי תִימָא וְאֶל הָאִשָּׁה אָמַר, כְּלָלָא דְדִכְר
וְנוּקְבָא. כִּד הֵינָּה בְּגוֹ דְּכוּרָא, כְּדִין וְאֶל
הָאִשָּׁה אָמַר. אֶת הָאִשָּׁה, נִוְקְבָא בְּלַחֲוּדָהָ,
וְלֹא כְּלִילוֹ דְּדְכוּרָא. כְּגוֹוֹנָא דָּא אֶל נִפְשׁוֹ,
דְּכָר בְּלַחֲוּדוּי, אֶת נִפְשׁוֹ נִוְקְבָא בְּלַחֲוּדָהָ
וְלֹא כְּלִילוֹ דְּדְכוּרָא. וּבְגִין דְּאֵיהוּ מְסֵטְרָא
דְּדְכוּרָא יְתִיר מִכָּל בְּנֵי עֲלָמָא, אֶתְקִיִּים
בְּקִיּוּמֵיהּ יְתִיר, וְלֹא מֵיַת כְּשֶׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא.
בְּגִין דְּכֻלָּא אֵיהוּ מֵאֵילְנָא דְּחַיִּי, וְלֹא מִגּוֹ
עֲפָרָא. וּבְגִין דָּא אֶסְתֵּלֵק לְעֵילָא, וְלֹא מֵיַת
פְּאֻרַח כָּל בְּנֵי עֲלָמָא. דְּכְתִיב, (מַלְכִים ב' ב') וַיַּעַל
אֱלֹהֵיהֶם בַּסַּעֲרָה הַשָּׁמַיִם.

תָּא חַזִּי, מֶה כְּתִיב וְהִנֵּה רִכָּב אֵשׁ וְסוֹסֵי
אֵשׁ וְגו', דְּהָא כְּדִין אֶתְפֹּשֵׁט גּוּפָא מִן
רוּחָא, וְאֶסְתֵּלֵק דְּלֹא כְּשֶׁאָר אֲרַח בְּנֵי עֲלָמָא.
וְאֶשְׁתָּאֵר מִלְּאָכָא קְדִישָׁא, כְּשֶׁאָר קְדִישֵׁי
עֲלִיוֹנִין, וְעֵבִיד שְׁלִיחוֹתָא בְּעֲלָמָא. וְהָא
אוּקְמוּיָהּ, דְּנִסִּין דְּעֵבִיד קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא
בְּעֲלָמָא, עַל יְדֵיהּ אֶתְעַבְדִּין.

וְתָא חַזִּי, מֶה כְּתִיב, (מַלְכִים א' ט') וַיִּשְׁאַל אֶת
נִפְשׁוֹ. בְּקִדְמִיתָא, וַיִּלְךְ אֶל נִפְשׁוֹ,
כְּמָה דְּאֶתְמַר בְּקִיּוּמָא. וְהֵכָּא אֶת נִפְשׁוֹ
לְמוֹת, אֵילְנָא דְּבֵיהּ שְׂרִיא מוֹתָא. וְתַמָּן אֶתְגַּלִּי עֲלֵיהּ קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא,

הרעש אש לא באש ה' ואחר
האש קול דממה דקה. זהו
המקום הפנימי של הפל,
שממנו יוצאים כל האורות.

מה פתוב? ויהי כשמע אליהו
וילט פניו באדרתו וגו' והנה
אליו קול ויאמר מה לך פה
אליהו. ויאמר קנא קנאתי. אמר
לו הקדוש ברוך הוא, עד מתי
אתה מקנא לי? סגרת את הדלת
שלא יכול לשלט בך המות
לעולם, והעולם לא יכול לסבל
אותך עם בני [אדם]. אמר לו, פי
עזבו בריתך בני ישראל וגו'.
אמר לו, חייך שבכל מקום
שבני [אדם] יקומו את ברית
הקדש, אתה תהיה מזמן לשם.

[והרי נבאר ששום כד מתקנין בורסא לאליהו דאיהו]

שהוא מזמן לשם.]

בא ראה מה גרם אותו הדבור
של אליהו, שפתוב והשארתי
בישראל שבעת אלפים כל
הבכרים אשר לא כרעו לבצל
וכל הפה אשר לא נשק לו. אמר
לו הקדוש ברוך הוא, מפאן
והלאה, שאין העולם לסבל
אותך עם בני [אדם]. ואת אלישע
בן שפט מאבל מחולה תמשח
לנביא תחתך, יהיה נביא אחר
אצל בני [אדם], ואתה תסתלק
למקומך.

ובא ראה, כל אותו אדם
שמקנא לקדוש-ברוך-הוא, לא
יכול מלאך המות לשלט בו
כשאר בני אדם, ויתקיים בו
שלום, והנה פרשוה כמו
שנאמר בפנחס, (במדבר כח) לכן
אמר הנני נתן לו את בריתי
שלום. ויפל על צוארי בנימן
אחיו ויבך ובנימן בכה על
צואריו. רבי יצחק אמר, הנה
פרשוה שבכה על מקדש ראשון
ועל מקדש שני.

כמה דכתיב, (מלכים א יט) צא ועמדת בחר. מה
כתיב בתריה, ואחר הרעש אש לא באש ה'
ואחר האש קול דממה דקה, דא הוא אתר
פנימאה דכלא, דמניה נפקין כל נהורין.

מה פתיב, (מלכים א יט) ויהי כשמע אליהו וילט
פניו באדרתו וגו' והנה אליו קול ויאמר
מה לך פה אליהו ויאמר קנא קנאתי, אמר
ליה קדשא בריך הוא, עד מתי מקנא
לי, טרקת גלא דלא (דף רט ע"ב) יכול לשלטאה
בך מותא לעלמא, ועלמא לא יכול למסבלך
עם בני (נשא). אמר ליה, פי עזבו בריתך בני
ישראל וגו'. אמר ליה, חייך, דבכל אתר
דבני (נשא) יקיימו קיים קדישא, אנת תהא
זמין תמן. (ר"א והא אתמר בגין כך מתקנין בורסא לאליהו דאיהו
זמין תמן)

תא חזי, מה גרם ההיא מלה דאליהו,
דכתיב, (מלכים א יט) והשארתי בישראל
שבעת אלפים כל הבכרים אשר לא כרעו
לבצל וכל הפה אשר לא נשק לו. אמר ליה
קדשא בריך הוא, מפאן ולהלאה, דלא יכול
עלמא למסבלך עם בני (נשא). ואת אלישע בן
שפט מאבל מחולה תמשח לנביא תחתך.
יהא נביאה אחרא לגבי בני (נשא), ואת תסתלק
לאתריך.

ותא חזי, כל ההוא בר נש דמקני ליה
לקודשא בריך הוא, לא יכול מלאכא
דמותא לשלטאה ביה, כשאר בני נשא.
ויתקיים ביה שלום, והא אוקמוה. כמה
דאתמר בפנחס, (במדבר כח) לכן אמור הנני נותן
לו את בריתי שלום: ויפל על צוארי בנימן
אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו. רבי יצחק
אמר, הא אוקמוה, דבכה על מקדש ראשון
ועל מקדש שני.